

Les Solanes

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Quintana de Les Solanes
Emplaçament Ctra. Sant Feliu de Codines a Sant Llorenç de Savall, km. 15, agafar el trencall de terra a mà dreta
Alçada: 596

Coordenades:

Latitud: 41.68424
Longitud: 2.14418
UTM Est (X): 428773
UTM Nord (Y): 4615072

Classificació

Número de fitxa 08033 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari Sí (IPA 34588)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A09000
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 11/11/2008 - 01:00

Descripció

Masia de planta rectangular que consta de planta baixa dos pisos i golfes. La teulada és a dues aigües, amb teula àrab i el carener perpendicular a la façana. El ràfec de la teulada està fet amb dues fileres totxos superposats per aguantar el pes de les teules. Per la part de la façana del darrera, hi ha un altre espai edificat, annexionat a la masia original, amb una torreta, de planta quadrada, amb la coberta a doble vessant que sobresurt per damunt de la teulada principal de la casa. La façana presenta les obertures simètriques i proporcionals verticalment i horitzontalment. Així, a la planta baixa hi ha una porta principal, de dovelles de grans dimensions, emblanquinades amb calç i un portaló de fusta. A cada costat, dues finestres: la del costat esquerra, amb una petita llinda de fusta. Queda mig tapada per un arbust que hi ha plantat en una jardinera. La de la banda esquerra, té els brancals i la llinda fets amb maó. Al segon pis, hi ha tres finestres gòtics molt ben conservats, destacant el central, per damunt de la porta adovellada, motllurat amb el cap de quatre cavallers que sobresurten en relleu i un escut central, i a la part baixa dels brancals, el relleu a banda i banda, d'una mena de palau. Els dos cavallers que es troben a la llinda estan encerclats per un cordó esculpit. Tres d'ells porten barba i bigoti. El quart, imberbe. A la segona planta, hi ha tres finestres realitzats amb maó amb un arc de mig punt; per damunt d'aquest s'observa una llinda molt llarga, tota ella gravada amb línies formant una ziga-zaga. Ambdós costats d'aquest finestral, dues finestres amb el perfil de pedra. Per últim, l'obertura que permet airejar i donar claror a les golfes, amb la llinda arrodonida formant un arc de mig punt i tot el contorn fet de maó. A la part de la casa que dona amb la façana principal, s'hi accedeix bé per la part del darrera de la propietat, per on hi ha la masoveria i el bestiar, bé pel portal que s'endevina ha estat refet amb el pas dels anys. El portaló de fusta que permetia accedir a l'era ja no hi és; actualment hi ha un barri de ferro. El portal està fet amb maó i pedra irregular, (possiblement enderrocat i tornat a construir amb maó). L'arcada va ser restaurada no fa massa anys, ja que la teuladeta hauria caigut. Aquesta està feta a dues aigües, amb teula àrab. Les façanes orientades al nord-est, ponent i nord, presenten moltes obertures, sense cap element arquitectònic destacable. A la façana nord hi ha adossat un pou, cobert amb lloses.

Observacions:

En una feixa al marge esquerra, just abans d'arribar a la masia, hi ha un safareig, que segons Moreu-Rey (1962), sembla datar de l'any 1816. Actualment està tapat amb bigues de formigó i tot ell arrebossat amb ciment, i recorda més un dipòsit d'aigua que un safareig.

Història

Segons Moreu-Rey (1962), aquest mas ja estaria documentat l'any 1412, com a "mansi de Solanes"; també s'en troben referències escrites del segle XVI i fins el segle XIX amb el nom de "mas Solanes". Del segle XVIII, aquest mas es troba referenciat com "heretat dita Puigsolanes"; "a Solanes". I aquest mateix nom també es troba en documents del segle XVIII fins el segle XX.

Sobre la història i llinatge del nom, Moreu-Rey documenta que: els Solanes són llinatge de moliners. Pere i Guernau de Solanes posseïen el molí d'en Noguera, sota el mas Marmany de Sant Feliu (1295 a 1356). L'any 1299 Guerau va comprar el mas Serra Sobirà i el va probablement reconstruir una ica a ll.; Jaume S., casat amb Blanca (1401 a 1418); Berenguer de Solanes (1421, M.); Salvador de S. (1421 a 1477), fill del predecessor (1448 a 1477); Antic Solanes (aproximadament 1500); Esteve Solanes, fill del prec. (1571 i 1605); Andreu S., fill del prec. (1585); Margarida S., pubilla, casada amb Esteve Riquer i S., dit Esteve Solanes (1638 a 1660); ella vídua, l'any 1668 ven el mas; Esteve Riquer i solanes. (1668) fill dels precedents, menor d'edat; Joan Raurell i Solanes. Joan S. (1696 a 1730); Josep Raurell i S. o Josep S. (1734 a 1745); Andreu Raurell S. i Segalés fill del precedent (1784, 1816); Jordi Raurell i s. (M. l'any 1854). La

seva família hauria deixat la casa vers 1827 per instal·lar-se al barri del Clot, a Barcelona.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

